

Nội dung bài viết

1. [Top 5 bài văn mẫu: So sánh nhân vật Việt và Chiến trong Những đứa con trong gia đình lớp 12](#)
 1. [Bài văn mẫu: So sánh nhân vật Việt và Chiến trong Những đứa con trong gia đình - Số 1](#)
 2. [Bài văn mẫu: So sánh nhân vật Việt và Chiến trong Những đứa con trong gia đình - Số 2](#)
 3. [Bài văn mẫu: So sánh nhân vật Việt và Chiến trong Những đứa con trong gia đình - Số 3](#)
 4. [Bài văn mẫu: So sánh nhân vật Việt và Chiến trong Những đứa con trong gia đình - Số 4](#)
 5. [Bài văn mẫu: So sánh nhân vật Việt và Chiến trong Những đứa con trong gia đình - Số 5](#)
 6. [Dàn ý: So sánh nhân vật Việt và Chiến trong Những đứa con trong gia đình](#)

Top 5 bài văn mẫu: So sánh nhân vật Việt và Chiến trong Những đứa con trong gia đình lớp 12

Bài văn mẫu: So sánh nhân vật Việt và Chiến trong Những đứa con trong gia đình - Số 1

Chiến tranh gắn liền với đau thương, mất mát. Mặt trận Sài Gòn năm Tết Mậu Thân 1968 xưa đó đã cướp đi sinh mệnh nhà văn – chiến sĩ tài năng của **dân tộc** – Nguyễn Thi. Nguyễn Thi ra đi để lại bao nuối tiếc về một cuộc đời sống và cống hiến hết mình cho nghệ thuật, cho độc lập quốc gia. “Những đứa con trong gia đình” là một trong số ít tác phẩm nhà văn để lại cho đời. Tác phẩm xây dựng lên chân dung hai nhân vật Việt và Chiến đại diện cho thế hệ người con Nam Bộ thời kì kháng chiến chống Mỹ đau thương nhưng oanh liệt.

Nguyễn Thi – nhà văn của người nông dân Nam Bộ. Nguyễn Thi đã phản ánh hiện thực cách mạng gian khổ và vẻ đẹp phẩm chất anh dũng, bất khuất của người con Nam Bộ trong cùng một đoạn trích “Những đứa con trong gia đình”. Hai nhân vật Việt và Chiến chính là “những đứa con” tiêu biểu cho cả một thế hệ trong đại gia đình ấy.

Nhân vật Việt là nhân vật trung tâm cũng là chủ thể của câu chuyện. Nguyễn Thi đặt nhân vật trong tình huống bị thương nằm tại chiến trường và mỗi khi tỉnh dậy **sau** cơn mê sáng lại nhớ về những mảnh kí ức khác nhau. Nhờ đó, thế giới nội tâm và diễn biến cảm xúc của nhân vật được bộc lộ phong phú và sâu sắc.

Hình tượng nhân vật Việt được tác giả thể hiện qua các nét vẽ của hành động, ngôn ngữ và thế giới tâm hồn. Đầu tiên, qua những hành động tranh giành xôi ếch, chiến **công** bắt giặc hay chuyện xung phong đi lính đã cho thấy Việt có nét riêng của một cậu con

trai mới lớn, trong sáng và ngây thơ. Bên cạnh đó, Việt cũng là chàng trai trẻ dũng cảm, kiên cường. Việt đã gan góc ngay từ khi còn là thằng bé “đầu ba không lượm mà cứ nhè thằng chặt đầu mà đá”. Khi đi lính, bị thương nằm tại chiến trường, song chưa khi nào Việt buông bỏ. Bị thương liệt toàn thân nhưng riêng ngón tay trở của Việt vẫn áp lấy cò **súng**, sẵn sàng bắn bất cứ tên địch nào xuất hiện. Việt còn là người giàu tình cảm. Với ba má đã khuất, với **chú** Năm, với chị Chiến, với đồng đội... Việt khắc ghi từng hình ảnh của họ trong trí óc. Việt chính là đại diện thế hệ trẻ miền Nam lạc quan, tình nghĩa và bất khuất.

Tới nhân vật chị Chiến, Nguyễn Thi đã để cho nhân vật xuất hiện từ hồi ức rời rạc của Việt. Có thể thấy, ở Chiến có đầy đủ vẻ đẹp phẩm chất và tâm hồn của người phụ nữ Nam Bộ, đó là đảm đang, trung hậu, anh hùng, bất khuất. Chiến thừa hưởng từ người mẹ toàn bộ đặc điểm về thể chất và tâm hồn. Chiến gánh vác gia đình, từ việc nhà việc nước tới việc tâm linh, Chiến đều làm tròn nghĩa vụ. Chiến có cái nét chất phác từ bắp tay tròn sạm đỏ, thân hình chắc nịch và bước chân “bình bịch” đậm chất Nam Bộ. Chiến có nét nữ tính, mơ mộng của người con gái Việt. Chiến dũng cảm xung phong đánh Mỹ, ngang tàn và kiêu dũng đậm chất nữ anh hùng Trần Thị Lý. Chiến được **chú** Năm khen “Giỏi”. Lời khen của **chú** Năm chính là sự ghi nhận của thế hệ đàn anh với thế hệ trẻ hôm nay.

Khắc họa hai nhân vật Việt và Chiến, Nguyễn Thi đã làm nổi bật nên thế hệ của “những đứa con trong gia đình” Nam Bộ thời chống Mỹ cứu nước. Với tình huống truyện độc đáo, ngôn ngữ đậm chất Nam Bộ và nghệ thuật miêu tả diễn biến tâm lý nhân vật tài tình, tác phẩm “Những đứa con trong gia đình” đã gặt hái được nhiều thành **công** trong đặc sắc nghệ thuật. Tác phẩm chính là lời ngợi ca vẻ đẹp tâm hồn và tính cách người Việt Nam vô cùng giàu tình người, trong sáng, trung hậu, kiên cường và sắt son với Tổ quốc. Tác phẩm cũng chính là “cuốn sổ gia đình” lớn của **dân tộc**.

Bài văn mẫu: So sánh nhân vật Việt và Chiến trong Những đứa con trong gia đình - Số 2

Những đứa con trong gia đình của nhà văn Nguyễn Thi gắn liền với không khí của những ngày kháng chiến chống đế quốc **Mỹ** quyết liệt và hào hùng. Câu chuyện kể về những đứa con trưởng thành trong gia đình lớn cách mạng, hun đúc những vẻ đẹp truyền thống của quê hương. Mỗi một nhân vật trong tác phẩm đã thể hiện một cách đặc sắc phẩm chất, cá tính của con người Nam Bộ trung dũng kiên cường, gắn bó với gia đình, quê hương, trung thành với cách mạng.

Tác phẩm được xây dựng theo kết cấu truyện ngắn hiện đại: là mạch hồi ức của anh tân binh Việt, đan xen giữa quá khứ và hiện tại, nối kết một cách tự nhiên tình cảm gia đình – quê hương – cách mạng. Không gian giàu kịch tính và thời gian nghệ thuật của tác phẩm tạo nên sự đan cài của những câu chuyện kể không theo trình tự tuyến tính mà có sự sắp xếp hợp lý, tạo ra sự liên tưởng nhiều chiều. Xoay quanh nhân vật trung tâm là hai chị em Chiến và Việt còn là hệ thống hình tượng nhân vật gắn bó với nhau trong

tinh ruột thịt, có những nét bản chất thống nhất như chảy ra trong cùng huyết thống, nhưng mỗi người một vẻ không ai giống ai. Chính những nét tiêu biểu đó đã góp phần tái hiện thành công phẩm chất đáng quý của những con người quê hương Nam bộ giàu lòng yêu nước, căm thù giặc, giúp người đọc hiểu rõ hơn về một thời đại hào hùng và giá trị nhân bản của cuộc kháng chiến chống Mỹ.

Những nhân vật trong gia đình được giới thiệu gắn với hình ảnh thân thương của quê hương và những kỷ niệm cụ thể thời thơ ấu dẫu đời của anh tân binh Việt. Chiến đấu giữa bầy giặc Mỹ, bị thương, lạc đồng đội, người chiến sĩ ấy giữa cơn mê tỉnh chập chờn đã nhớ về những hình ảnh thân thương nhất từ thời ấu thơ. Dường như đó chính là nguồn sức mạnh giúp anh vượt qua cái chết tìm về sự sống, tìm về đồng đội. Những con người trong gia đình Việt gắn với hồi ức thiêng liêng và cảm động làm sống dậy cả một quá khứ yêu thương và căm thù: chị Chiến, má, chú Năm. Hiểu theo một nghĩa rộng, đó cũng là những đứa con trong gia đình lớn: cách mạng.

Tất cả những con người ấy cùng giống nhau ở lòng căm thù giặc sâu sắc, vì những tội ác mà chúng đã gây ra với người thân trong gia đình. Gắn bó với mảnh đất quê hương, những con người ấy còn giàu tình nghĩa, trung thành với cách mạng bởi cách mạng đã đem lại cho họ sự đổi đời thật sự. Dường như anh chiến sĩ Việt đã thừa hưởng được từ thế hệ đi trước, chú Năm và má, hành động dũng cảm gan góc và lòng say mê khao khát được đánh giặc. Trong các nhân vật được tái hiện, chú Năm và má được khắc họa với những nét riêng độc đáo.

Chú Năm thể hiện đầy đủ bản tính tự nhiên của người nông dân Nam bộ hiền lành chất phác, giàu cảm xúc mơ mộng nội tâm. Một người từng trải qua đắng cay của cuộc đời làm mướn trước cách mạng, để thành bản tính ít nói. Đau thương hẳn sâu từ cuộc đời gian khổ và với tư cách chứng nhân của tội ác của thằng Tây, thằng Mỹ và bọn tay sai phải chăng đã làm nên nét đa cảm trong gương mặt với đôi mắt lúc nào cũng mở to, mọng nước. Chắt Nam bộ rất trong con người ông thể hiện qua việc hay kể sự tích cho con cháu, và kết thúc câu chuyện thế nào cũng hò lên mấy câu. Nét đặc biệt độc đáo ở người đàn ông này là có sổ ghi chép chuyện gia đình. Cuốn sổ ghi đầy đủ những chuyện thỏn mỏn của nhiều thế hệ, như minh chứng cho tấm lòng thuần hậu của ông. Đó còn là những trang ghi chép tội ác của kẻ thù gây ra, những chiến công của từng thành viên, như một biên niên sử. Bản thân ông cũng chính là một trang sử sống, khi gửi gắm, nhắn nhủ cho hai chị em Chiến và Việt: “chuyện gia đình ta nó cũng dài như sông, để rồi chú sẽ chia cho mỗi người một khúc mà ghi vào đó...”. Nhân vật đã thể hiện vẻ đẹp của tấm lòng sắt son, ý thức trách nhiệm của thế hệ đi trước.

Má của Chiến và Việt là hội tụ phẩm chất tốt đẹp của người phụ nữ Nam bộ anh hùng trong kháng chiến. Những ấn tượng tác giả để lại đậm nét trong người đọc về nhân vật này là về tính gan góc từ khi còn là con gái. Người đàn bà hết lòng thương yêu chồng con ấy đã phải trải qua thời khắc dữ dội khi kẻ thù chặt đầu chồng, nhưng má đã vượt lên đau thương để nuôi dạy đàn con khôn lớn trưởng thành. Hình ảnh người mẹ ấy đối mặt với hòng **súng** quân thù như gà mẹ xoè cánh che chở đàn con, khiến kẻ thù phải run sợ **trước** đôi mắt của người vượt sông vượt biển. Nuôi con và cả con của đồng chí, má là hiện thân của vẻ đẹp gan góc được tôi luyện trong đấu tranh, với **đức** hy sinh vô bờ bến lặng thầm, táo tợn lam lũ, đau thương chôn kín trong giọt nước mắt lặng lẽ kín đáo. Trong tâm hồn người phụ nữ ấy là tình yêu lớn lao, ý chí bất khuất kiên cường và cả tinh thần dám hy sinh, đôi mạng sống vì cách mạng.

Hai chị em Chiến và Việt đã được thừa hưởng tất cả những vẻ đẹp của thế hệ đi **trước**, tính cách được tạo nên từ truyền thống gia đình, từ hoàn cảnh đặc trưng: thương cha má, cùng chung lo toan **công** việc cách mạng, giàu tình nghĩa với quê hương. Không phải ngẫu nhiên hai chị em đã cùng xung phong tòng quân một ngày, để trả mối thù cha bị chặt đầu, má bị trái cày nông quân thù sát hại. Trong hoàn cảnh khốc liệt của cuộc chiến đấu, biết căm thù cũng là một phẩm chất cần thiết, bởi căm thù giặc tàn phá quê hương, sát hại người thân cũng là một biểu hiện sâu sắc của tình yêu với quê hương, gia đình! Bởi vậy đêm tòng quân không chỉ có hai chị em tranh nhau ghi tên mà thanh niên trong xã ghi tên tòng quân cũng rất đông. Hành động của hai chị em có sự đồng tình của **chú** Năm, như một điểm nhân hành động này hoàn toàn không phải là tự phát mà gắn với ý thức giác ngộ của tuổi trẻ trên quê hương đau thương và anh dũng.

Kỉ ức của Việt gắn với hình ảnh của chị Chiến, với kỷ niệm tuổi thơ trong trẻo của hai chị Người con gái ấy có cá tính riêng, có những nét giống má, gan góc, chăm chỉ,

đảm đang tháo vát. Hai chị em kè tuổi nên có lúc còn rất trẻ con, nhưng bao giờ trong những lần cãi vã thì chị cũng nhường em. Đến khi tham gia công việc cách mạng, Chiến tỏ ra chín chắn hơn Việt. Những mất mát đau thương đã khiến cô gái ấy sớm trưởng thành, nhưng không hề làm chai sạn tâm hồn giàu nữ tính. Lúc nào Chiến cũng có cái gương nhỏ, như những người con gái mới lớn nào cũng thích làm duyên. Câu chuyện của hai chị em trước đêm tòng quân đã chứng tỏ khả năng quán xuyến, thay thế vai trò của mẹ để chăm em, khiến cho bản thân cậu em thân thiết phải ngạc nhiên vì chứng kiến một chị Chiến giống in như má, răm rắp nghe theo sự cắt đặt của chị.

Một trong những tình tiết truyện tạo được xúc động mạnh cho người đọc là hình ảnh hai chị em trước đêm tòng quân khiêng bàn thờ má qua gửi chú Năm. Hai chị em đã làm cho người chú phải ngạc nhiên vì sự trưởng thành trước tuổi. Đó là chi tiết cho thấy những đứa con trong gia đình cách mạng này đã ý thức rõ chỉ có lên đường diệt giặc mới trả được mối thù giặc Mỹ đè nặng hai vai. Việc nhà việc nước vẹn toàn, lời động viên của chú Năm dành cho hai chị em đã thể hiện niềm tin tưởng vào thế hệ trẻ thời chống Mỹ.

Xuyên suốt mạch truyện là dòng hồi ức của Việt, nhân vật trung tâm của tác phẩm. Người chiến sĩ ấy vốn là đứa trẻ gan dạ từng chứng kiến cảnh kẻ thù quăng đầu cha mà xông tới nhằm thẳng liệng đầu mà đá. Được diu dặt từ ấu thơ, Việt cũng đã biết làm cảnh giới, chiếc ná cao su thành vật báo hiệu khi có động. Bản tính hồn nhiên của một cậu bé mới lớn thể hiện ra ở sự hiếu thắng, lúc nào cũng giành phần hơn, nhưng từ sâu thẳm là tình cảm yêu thương những người ruột thịt, tự hào với truyền thống quê hương. Những lần ngất đi tỉnh lại của Việt giữa bãi chiến trường ngổn ngang xác giặc đã giúp anh có thêm sức mạnh tình thương vượt lên cái chết để trở về đội ngũ. Nguyễn Thi đã thành công khi không miêu tả vào những chiến công của anh chiến sĩ mà đã chỉ ra cho người đọc vẻ đẹp nhân văn trong tâm hồn người cầm súng. Vẻ đẹp ấy là hội tụ của ý chí, quyết tâm và trên hết là tình thương yêu sự gắn bó với người thân và sau này là tình cảm chan hoà thân ái giữa cậu Tư với đồng chí đồng đội như trong một nhà.

Tác phẩm thành công khi đã đem lại cho người đọc sự hình dung về mảnh đất Nam Bộ anh dũng và đau thương trong những ngày kháng chiến chống Mỹ. Đặc biệt, bằng sự am hiểu sâu sắc bản chất của người dân Nam Bộ yêu nước, tác giả đã dựng nên những con người vừa bình thường giản dị nhưng lại có vẻ đẹp, tầm vóc phi thường của con người thời đại chống Mỹ cứu nước. Giọng kể chuyện giản dị, xây dựng đối thoại tự nhiên và nghệ thuật xây dựng tính cách nhân vật đặc sắc đã để lại ấn tượng khó quên về những đứa con trong gia đình cách mạng. Đồng thời còn phát hiện sâu sắc về sự trưởng thành của thế hệ trẻ Việt Nam trong chiến đấu. Vẻ đẹp ấy kết tinh chủ nghĩa anh hùng cách mạng Việt Nam, sức mạnh làm nên chiến thắng của nhân dân Việt Nam, một phẩm chất cao quý còn để lại những tấm gương cho thế hệ sau noi theo.

Bài văn mẫu: So sánh nhân vật Việt và Chiến trong Những đứa con trong gia đình - Số 3

Trong thời kì kháng chiến chống Mỹ cứu nước, Nguyễn Thi là một trong những cây bút tiêu biểu cho văn học Việt Nam. Tuy quê ở Nam Định nhưng ông lại được mệnh danh là nhà văn của người nông dân Nam Bộ. Trong sáng tác của ông có những tác phẩm tiêu biểu: Trăng sáng, Đôi bạn, Những đứa con trong gia đình... Nhưng tiêu biểu hơn cả là tác phẩm được viết ngay trong những ngày chiến đấu ác liệt – “Những đứa con trong gia đình”. Qua tác phẩm, nhà văn cho ta thấy được vẻ đẹp, phẩm chất của nhân vật Việt và Chiến: giàu lòng yêu nước, căm thù giặc. Họ như đi lên từ tuổi thơ đau thương, mất mát mà đến với cuộc chiến.

Không phải ngẫu nhiên mà tác giả lại đặt cho tác phẩm của mình là “Những đứa con trong gia đình”. Nhan đề ấy gợi cho người đọc nhiều suy nghĩ: phải chăng những đứa con trong gia đình là những người con được sinh ra, lớn lên trong một gia đình có truyền thống cách mạng, đấu tranh kiên cường. Những đứa con ấy đã sống, chiến đấu để xứng đáng với truyền thống ấy? “Những đứa con trong gia đình” là sự khẳng định, ngợi ca mối liên hệ bền chặt, thiêng liêng giữa các thế hệ trong gia đình.

Tác phẩm **trước** hết thành **công** ở nghệ thuật xây dựng tình huống truyện: Việt bị thương và nằm lại chiến trường. Qua dòng hồi tưởng đứt nối của Việt, nhà văn đã mở dần đôi tượng miêu tả, đi sâu hơn vào thế giới nội tâm của nhân vật. Cách diễn đạt này mang lại cho tác phẩm tính trữ tình đậm đà, tự nhiên, sống động. Theo dòng hồi tưởng của Việt, chị Chiến- người chị mà Việt hết sức thương yêu quý trọng- đã xuất hiện **trước** mắt người đọc với nét trẻ con và cả tính người lớn. Chiến đầu sao cũng chỉ là một **cô** gái mới lớn, vẫn thích được khen, tranh **công** bắt ếch với em. Rồi đến cái ngày hai chị em đăng kí đi bộ đội, Chiến đã tranh đi với em-một lẽ vì thương em còn nhỏ nhưng một lẽ Chiến vẫn còn trẻ con: “Tao lớn tao mới đi, mày còn nhỏ, ở nhà phụ làm với **chú** Năm, qua năm hãy đi”, “Đề nghị mấy anh xét lại cho. Nó là em tôi mà cái gì nó cũng giành”.

Nhưng ở phương diện khác Chiến lại tỏ ra là một **cô** gái rất gan góc, đảm đang, tháo vát. Và trong cảm nhận của em, Chiến giống mẹ đến lạ lùng. Chiến lo lắng cho em từng **chút**, đi đâu Chiến cũng xem chừng em, yêu thương em. Đặc biệt Chiến là một **cô** gái tháo vát, đảm đang: **trước** khi lên đường chiến đấu, Chiến đã thu xếp việc nhà chu đáo: “thằng Út sang ở với **chú** Năm, **chú** nuôi. Còn cái nhà này ba má làm ra thì cho các anh ở xã mượn mở trường học”. Cả cái giường ván, Chiến cũng cho xã mượn làm ghế để ngồi học. Cái nồi, cái lu, chén, đĩa... Chiến đều gửi cho **chú** Năm. Nhà có năm **công** ruộng, Chiến giao lại cho **chú** Năm và bà con trong xóm làm. Hai **công** mía thì nhờ **chú** Năm thu hoạch để giỗ má. Bàn thờ ba má thì hai chị em cũng đem sang **chú** cho thằng Út trông coi.

Một câu nói giản dị nhưng tâm hồn chiến đường như cũng sáng bừng với câu nói ấy: “Đã làm thân con gái ra đi thì tao chỉ có một câu: Nếu giặc còn thì tao mất...”. Với câu

nói ấy, ta có thể hiểu vì **sau** Chiến đã tham gia cuộc chiến và chiến đấu dũng cảm đến như vậy. Từ hình ảnh Chiến-một **cô** gái dễ thương với một tính cách đa dạng đã cho ta thấy vẻ đẹp của người dân Nam bộ: giàu ý chí, lòng căm thù giặc mà lại sâu sắc nghĩa tình.

Cùng với nhân vật Chiến, nhà văn đã khắc họa thành **công** nhân vật Việt. Việt đúng là một chàng trai mới lớn, hết sức hiếu động: thích bắt ếch, bắn chim, câu cá... và rất vô tư. Trong cái đêm **trước** ngày lên đường nhập ngũ khi nghe chị bàn việc nhà, Việt “lăn ra ván cười khi khi”, chụp một con đom đóm trong lòng tay rồi ngủ quên lúc nào không biết. Đến lúc đã thành một người lính, Việt vẫn mang theo cái ná thun bên mình. Khi bị thương giữa chiến trường, thất lạc đồng đội Việt không hề nao núng sợ hãi mà anh lại sợ ma. Việt thương chị mình theo một cách cũng rất trẻ con là giấu chị như giấu của riêng vì sợ mất chị.

Tuy chỉ mới mười tám tuổi nhưng Việt lại chiến đấu rất gan dạ và dũng cảm, kiên cường bởi lẽ dòng máu trong người Việt là dòng máu anh hùng, dòng máu của “những người con trong gia đình” có truyền thống cách mạng. Ngay từ khi còn rất nhỏ, Việt đã dám xông vào thẳng giặc đã giết cha mình. Khi chiến đấu Việt lập chiến **công** là đã hạ được một xe bọc thép của giặc. Dù cận kề cái chết Việt vẫn luôn trong tư thế sẵn sàng chiến đấu: “đạn đã lên nòng, ngón tay còn lại sẵn sàng chiến đấu”. Hình ảnh Việt mang vẻ đẹp của người thanh niên mới lớn. Tuy còn đó những nét trẻ con nhưng lại dạt dào tình cảm yêu nước. Bằng ngòi bút sắc sảo của mình, Nguyễn Thi đã thành **công** trong việc khắc họa tính cách nhân vật một cách tinh tế sâu sắc, ngôn ngữ mang đậm sắc thái Nam bộ giàu chất tạo hình, góc cạnh.

Tóm lại, “Những đứa con trong gia đình” đã thành **công** trong việc khắc họa hình tượng nhân vật Chiến và Việt- những thanh niên một thời hào hùng của **dân tộc**. Thông qua hai nhân vật này nhà văn đã cho thấy chính sự gan góc, kiên cường đã tạo nên sức mạnh **dân tộc** Việt Nam trong cuộc chiến đấu chống quân xâm lược.

Bài văn mẫu: So sánh nhân vật Việt và Chiến trong Những đứa con trong gia đình - Số 4

Bằng tài năng nghệ thuật và lòng yêu quê hương đất nước sâu sắc, Nguyễn Thi đã dành hết tâm huyết xây dựng lên những nhân vật văn học đáng nhớ, hồn nhiên giàu tình nghĩa, gần gũi với nhân vật đời thường. Đặc biệt là hai nhân vật Chiến và Việt trong tác phẩm Những đứa con trong gia đình, một trong những tác phẩm xuất sắc nhất của ông. Qua hai nhân vật của mình, ông đã thể hiện lòng yêu nước và căm thù giặc của toàn thể nhân dân ta.

Cuộc chiến tranh ác liệt đã cướp đi biết bao sinh mạng con người. Bom đạn của kẻ thù đã khiến cho hàng ngàn gia đình li tan, con mất cha, vợ mất chồng. **Trước** những mất mát đau thương quá lớn của **dân tộc**, nhiều nhà văn nhà thơ đã dùng ngòi bút của mình viết lên những câu chuyện để phân nào khắc họa lại những mất mát đau thương

ấy. Hai chị em Chiến và Việt cùng sinh ra trong một gia đình chịu nhiều mất mát đau thương do kẻ thù gây ra. Ngay từ bé, hai chị em đã chứng kiến cái chết của cha thật tàn khốc: bị giặc bắn chết, chặt đầu bêu ra chợ. Hai chị em đã cùng mẹ đau đớn đến cực độ khi đi đòi đầu ba. Chiến và Việt lại cùng chứng kiến cái chết của má: "bị miêng văng trúng, má chết, trái cà nông lép còn nóng hổi trong nôi".

Tất cả điều đó đã tạc vào tâm khảm chị em Việt nỗi thù sâu nặng không đội trời chung với kẻ thù xâm lược. Tuy còn nhỏ tuổi, chí căm thù đã thôi thúc hai chị em cùng một ý nghĩ: phải trả thù cho ba má, và có cùng nguyện vọng: được cầm **súng** đánh giặc. Trực tiếp chứng kiến cái chết của ba mẹ mình đó là nỗi đau không thể nao quên trong suốt cuộc đời của hai đứa trẻ. Chính bom đạn của kẻ thù đã bắt những ánh mắt trẻ còn quá ngây thơ nhưng đã phải chứng kiến điều khủng khiếp trong cuộc đời. Qua những lời văn miêu tả đến chi tiết của tác giả, người đọc có thể hình dung được bom đạn của kẻ thù đã tàn ác với nhân dân ta như thế nào. Điều đó đã thể hiện lòng yêu nước và ý chí căm thù giặc của tác giả cũng như của toàn thể **dân tộc** ta.

Tuy còn nhỏ tuổi nhưng hai chị em Việt và Chiến đã biết căm thù giặc và có ý tình thần chiến đấu chống lại giặc. Tình cảm này được thể hiện sâu sắc và cảm động nhất trong cái đêm chị em giành nhau ghi tên tòng quân và sáng hôm **sau trước** khi lên đường nhập ngũ cùng khiêng bàn thờ má sang nhà **chú** Năm: "Nào, đưa má sang ở tạm bên nhà **chú**, **chúng** con đi đánh giặc trả thù cho ba má, đến chừng nước nhà độc lập con lại đưa má về. Việt khiêng **trước**, chị Chiến khiêng bịch bịch phía **sau**. Nghe tiếng chân chị, Việt thấy thương chị lạ. Lần đầu tiên Việt mới thấy lòng mình rõ như thế. Còn mỗi thù thằng Mĩ thì có thể sờ thấy được vì nó đang đè nặng trên vai". Khó mà nói hết được ý nghĩa trong đoạn văn xúc động này. Tác giả đã nói lên hết sức **cô** động về cuộc chiến đấu của **chúng** ta, về ý nghĩa của việc hai chị em quyết ra đi cầm **súng** chiến đấu và về tình cảm của mỗi nhân vật.

Chiến và Việt là đại diện cho tuổi trẻ miền Nam trong những năm tháng ấy, quyết lên đường chiến đấu để bảo vệ nước nhà: "Hạnh phúc của tuổi trẻ là trên trận tuyến đánh quân thù". Chiến đã nói với em trong đêm thu xếp việc nhà **trước** lúc ra trận: "Tao đã thừa với **chú** Năm rồi. Đã làm thân con gái thì tao chỉ có một câu: Nếu giặc còn thì tao mất, vậy à!". Câu nói mộc mạc, giản dị ấy vang lên thật hào hùng, mạnh mẽ, thể hiện ý chí phi thường của thế hệ trẻ lúc bấy giờ. Họ là những con người còn ngây thơ hồn nhiên nhưng ý chí đánh giặc thì lại dứt khoát, quyết tâm..

Trong tác phẩm, nhân vật Chiến hiện lên là một **cô** gái trẻ mang vóc dáng của mẹ: "hai bắp tay tròn vo sạm đỏ màu cháy nắng... thân người to và chắc nịch". Đó là vẻ đẹp của những con người sinh ra để gánh vác, để chống chọi, để chịu đựng và để chiến thắng. Chưa bao giờ Chiến giống mẹ hơn cái đêm sắp xa nhà đi bộ đội. Phải đến đêm ấy, người ta mới biết một **cô** Chiến biết lo liệu, toan tính việc nhà thật trọn vẹn **trước sau**, từ em út, nhà cửa, giường ván, ruộng nương đến nơi gửi bàn thờ ba má. Chiến lo liệu việc y hệt má (nói nghe in như má vậy). Hình ảnh người mẹ như bao bọc lấy Chiến, từ cái lồi nằm với thằng út em trên giường ở trong buồng nói ra với đến lồi hứ một cái "cóc" rồi trở mình. Đến nỗi chỉ trong một khoảng thời gian ngắn ngủi trong đêm, Việt đã không dưới ba lần thấy chị giống in má, có khác chỉ là ở chỗ chị "không bẻ tay rồi đập và bắt về than mỗi" mà thôi.

Chính Chiến cũng thấy mình trong đêm ấy đang hòa vào trong mẹ: "Tao cũng đã lựa ý nếu má còn sống chắc má tính vậy, nên tao cũng tính vậy". Nguyễn Thi muốn cho ta hiểu rằng: trong cái thời khắc thiêng liêng ấy, người mẹ sống hơn bao giờ hết trong những đứa con. "Cả chị cả em cùng nhớ đến má. Hình như má cũng đã về đâu đây. Má

biến theo ánh đom đóm trên nóc nhà hay đang ngồi dựa vào mấy thúng lúa mà cần nón quạt? Đêm nay, dễ gì má vắng mặt". Đó là nét đẹp trong thế hệ trẻ Việt Nam, họ đã trưởng thành nhanh chóng trong khó khăn gian khổ, họ là những người đảm việc nước giỏi việc nhà, dù trong bom đạn ác liệt họ luôn hướng ra chiến trường nhưng việc nhà vẫn thu xếp trọn vẹn. Chiến đã có thể thay thế được người mẹ đã mất để lo liệu công việc gia đình, và Chiến còn có thể cầm **súng** để đánh lại kẻ thù nữa.

Chiến có thể nhường em tất cả mọi chuyện như tranh công bắt ếch, đánh tàu giặc, nhưng việc đi tòng quân giết giặc thì **cô** nhất định không chịu nhường. Điều đó đã thể hiện niềm khát khao đánh giặc và tình thương em của người chị, chưa muốn em phải chịu đựng bom đạn nguy hiểm. Trong toàn bộ câu chuyện, Chiến hiện ra **trước** mắt người đọc là một **cô** gái hồn nhiên, đôn hậu, thương em hết mực, đảm đang lo toan mọi việc. Người đọc bắt gặp một **cô** gái có phần già dặn **trước** tuổi. Chiến mang dáng dấp của những người phụ nữ Việt Nam như chị Út Tịch, như chính mẹ của chị. Cũng đúng thôi bởi thời đại của Chiến, cuộc chiến tranh chống Mỹ vô cùng khốc liệt đòi hỏi mỗi thanh thiếu niên sức vươn mình vụt lớn của Phù Đồng Thiên Vương.

Tác giả đã xây dựng hình ảnh nhân vật Việt trái hẳn với Chiến. Nếu Chiến có dáng dấp một người lớn thực sự thì Việt dường như vẫn giữ nguyên tính cách của một cậu bé. Việt được bạn đọc yêu thích **trước** hết là ở cái vẻ lộc ngộc, vô tư của một cậu con trai đang tuổi ăn tuổi lớn. Chiến nhường nhịn em bao nhiêu thì Việt hay tranh giành với chị bấy nhiêu. Đêm **trước** ngày ra đi, Chiến nói với em những lời nghiêm trang thì Việt lúc "lăn kèn ra ván cười khi khi", lúc lại rình "chụp một con đom đóm úp trong lòng tay". Vào bộ đội, Chiến đem theo tấm gương soi còn Việt lại đem theo một chiếc **súng** cao su.

Tuy ngây thơ là vậy, nhưng trong chiến đấu, Việt rất mưu trí và dũng cảm, không bao giờ khuất phục **trước** kẻ thù. Ngay từ lúc bé tí, Việt đã dám xông vào đá cái thằng đã giết cha mình. Khi trở thành một chiến sĩ, mặc dù chỉ có một mình, với đôi mắt không còn nhìn thấy gì, với hai bàn tay đau đớn, Việt vẫn quyết tâm sống mái với quân thù: "Trên trời có mây, dưới chân có mây, khu rừng này còn có mình tao. Mây có bắn tao thì tao có bắn được mây". Cứ như vậy, người con trai giản dị ấy thấy việc đi đánh giặc cũng tự nhiên như đi bắt ếch hay bắn ná thun. Việt là người đi xa hơn cả trong dòng sông truyền thống. Việt chính là hiện thân của sức trẻ tiến công.

Một thành công nữa của Nguyễn Thi khi xây dựng nhân vật là nghệ thuật khắc họa tâm lí. Mạch tâm lí đứt nối theo lúc mê, lúc tỉnh của Việt đã giúp nhân vật hiện lên đầy đủ, phong phú với nhiều chiều, nhiều góc độ. Nhà văn đã khéo léo tạo cho tác phẩm một hình thức kể chuyện độc đáo từ đó mở rộng dần đối tượng được miêu tả và đi sâu vào đời sống tâm hồn nhân vật, làm nổi bật tính cách, phẩm chất nhân vật mà không bị khô khan, lộ liễu.

Nhờ sự gắn bó với người dân Nam Bộ, nhà văn đã rất am hiểu tâm lí của người Nam Bộ và đã xây dựng thành công hai nhân vật trong truyện. Hai nhân vật đó là hiện thân của tuổi trẻ, lòng quyết tâm chiến đấu chống lại giặc của cả dân tộc, đặc biệt là người dân Nam Bộ. Cũng qua hai nhân vật của mình tác giả đã nói lên lòng yêu nước, ý chí căm thù giặc của nhân dân ta. Tác phẩm đã sống mãi với thời gian và mãi mãi là niềm tự hào của người dân Nam Bộ, nó giống như ngọn đuốc sáng rực trên bầu trời văn học nước nhà.

Bài văn mẫu: So sánh nhân vật Việt và Chiến trong Những đứa con trong gia đình - Số 5

Nguyễn Thi là cây bút khá nổi tiếng của văn xuôi thời kháng chiến chống Mỹ. Truyện của Nguyễn Thi đã phản ánh khá sinh động cuộc sống của nhân dân Miền Nam dưới sự đàn áp dã man của Mỹ và chính quyền Sài Gòn; đồng thời cũng làm nổi bật vẻ đẹp của con người Miền Nam trong cuộc đấu tranh quyết liệt với kẻ thù để giải phóng Miền Nam, thống nhất đất nước, giành độc lập, tự do về cho dân tộc. Trong những sáng tác của mình, Nguyễn Thi đi sâu khai thác đề tài: chủ nghĩa yêu nước anh hùng cách mạng của nhân dân Nam Bộ. Đó là những tập thể anh hùng được làm nên bởi mọi lứa tuổi. Trong đó, tầng lớp thiếu niên đã góp phần không nhỏ trong việc tạo nên bức tranh hào hùng này như nhân vật Việt trong “Những đứa con trong gia đình” của ông.

Thật vậy, Việt là nhân vật trung tâm của câu chuyện. Việt xuất thân trong một gia đình lớn, gia đình cách mạng. Những con người trong gia đình ấy đã gắn bó với nhau trong một mối tình ruột thịt, người nào cũng đáng yêu, đáng quý, người nào cũng có bản chất riêng, nhưng lại thống nhất với nhau về bản chất đó là: lòng căm thù giặc sâu sắc, hành động dũng cảm, gan góc trong chiến đấu, có niềm say mê và khao khát được đánh giặc, rất tình nghĩa, rất đối thủy chung với gia đình, với cách mạng và Tổ quốc. Hơn nữa, Việt xuất thân trong một gia đình mang nặng thù nhà, nợ nước. Ông nội của Việt bị lính tổng Phòng bắn vào giữa bụng, bà nội bị lính quận Sơn hành hạ, đánh đập. Ba của Việt thì bị giặc chặt đầu, má Việt thì bị trái ca nông của Mỹ giết chết khi đi đấu tranh ở Mỏ Cày, thím Năm thì bị giặc hấn bẻ xuống chết khi đi rọc lá chuối... những người thân trong gia đình của Việt lần lượt bị giặc sát hại. Những đau thương mất mát này đã sớm khơi dậy lòng căm thù giặc của Việt, đồng thời cũng sớm khơi dậy ý thức đấu tranh để trả thù nhà và góp phần vào việc đấu tranh giải phóng miền Nam của Việt.

Việt là một cậu con trai mới lớn, ngây thơ và hiếu động. Việt đã tiến xa hơn thế hệ của ông cha mình. Lúc nhỏ Việt đã rất gan, đúng như lời nhận xét của chú Năm: “Việt là một thằng nhỏ nhưng rất gan lì”. Trước nỗi đau mất cha, cậu bé Việt không còn biết sợ hãi là gì, Việt đã đi theo má mà la “Trả đầu ba! Trả đầu ba!”, rồi khi thằng giặc liệng đầu ba vào ngực mẹ, làm máu me văng cùng đầu chị em Việt. “Đầu ba ở dưới không lượm” mà Việt “cứ nhè cái thằng liệng đầu mà đá”. Lòng căm thù giặc đã dậy lên trong lòng Việt. Càng lớn lên ý thức và hành động của Việt càng chín chắn hơn. Việt đã cùng chị đánh giặc trên sông Định Thủy, rồi lại cùng chị tranh nhau xin đi bộ đội. Ý thức đấu tranh quyết liệt đã thể hiện ở Việt ngay trong câu chuyện giữa hai chị em trong cái đêm

cả hai đều được đi bộ đội. Khi Chiến nói với Việt: “**Chú** Năm nói mày với tao kỳ này là ra chân trời mặt biển, xa nhà thì ráng học **chúng** học bạn, thù cha mẹ chưa trả mà bỏ về là **chú** chặt đầu”, thì Việt trả lời ngay với chị: “Chị có bị chặt đầu thì chặt chứ chừng nào tôi mới bị”.

Câu nói ấy của Việt đã thể hiện một thái độ khá dứt khoát, một ý chí quyết ra đi trả thù cho ba má Việt. Và ngay **sau** khi vào bộ đội, tân binh Việt đã lập nên chiến **công** trong một trận đánh quyết liệt với quân thù. Việt đã diệt được một xe đầy **Mỹ** và bắn nhào một xe tăng. Việt bị thương ở hai mắt, không còn thấy được gì cả. “Việt cảm thấy chân tay tê dại, khắp người nước hay máu không biết, chỗ ướt, chỗ sưng, chỗ dẹo queo, chỗ đã khô cứng”, “người Việt khô khốc”, “chỗ nào đụng tới, ruồi cũng bay lên như vãi trấu...”. Thế mà Việt vẫn quyết bỏ đi tìm đồng đội “Việt cho mũi lê đi **trước**, rồi tới hai cùi tay, hai cái chân nhứ nhối cho nó đi cuối cùng. Cái nào không chịu đi thì bắt phải đi”.

Trong cơn mê Việt nhớ lại những gì đã xảy ra trong gia đình mình. Việt nhớ má, nhớ **chú** Năm, nhớ chị Chiến... tỉnh ra Việt càng cảm thấy căm thù, càng có ý thức quyết tâm chiến đấu. Nghe tiếng máy bay và tiếng xe bọc thép của địch rú lên, Việt không hề run sợ mà trong tư thế sẵn sàng chiến đấu: Được, tao cứ nằm đây! Tao sẽ chờ mày! Trên trời có mày, dưới đất có mày, cả khu rừng này có còn mình tao cũng bắn được mày. Nghe **súng** nổ các anh sẽ tới đâm mày! Mày chỉ giỏi giết gia đình tao, còn đối với tao thì mày là thằng chạy”. Như vậy, là Việt đã đi xa hơn khúc sông truyền thống gia đình. Việt chủ động đi tìm giặc mà đánh. Việt chính là hình tượng nhân vật điển hình cho tầng lớp thanh niên thời đánh **Mỹ** tham gia vào cuộc kháng chiến với tất cả nhiệt huyết và niềm hăng say của tuổi trẻ, làm nên khúc sông truyền thống dào dạt hơn, rộng lớn hơn **trước** khi đổ về biển cả.

Tuy chiến đấu rất dũng cảm nhưng ở Việt vẫn còn mang tính chất trẻ con: rất thương chị nhưng không biết lo toan cùng chị, chỉ biết đi chiến đấu. Đi chiến đấu mà Việt vẫn giắt **sau** lưng một chiếc ná thun. Khi bị thương Việt có thoáng nghĩ đến cái chết, nhưng Việt cũng chưa hiểu cái chết là như thế nào: “Chết là gì nhỉ? Chắc là đau gấp mấy lần bị thương. Hay chết là người thật biến lên trên nóc nhà, còn người giả thì nằm lại đó? Việt chưa bao giờ nghĩ tới cái chết, mà cũng chưa nghe ai nói rõ nó ra sao”. Và Việt không hề biết sợ chết, chỉ sợ là “không còn được ở chung với anh Tánh và cũng không được đi bộ đội nữa thì buồn lắm”. Những điều suy nghĩ của Việt thật ngây thơ và thật đáng yêu làm sao. **Trước sau**, trong hoàn cảnh nào Việt cũng nghĩ đến chiến đấu. Đó chính là bản chất vốn có của Việt và cũng chính là bản chất tốt đẹp của tuổi trẻ Việt Nam thời chống **Mỹ**.

Tóm lại, trong truyện ngắn Những đứa con trong gia đình Nguyễn Thi đã xây dựng khá thành **công** hình tượng nhân vật Việt – một nhân vật tiêu biểu cho tuổi trẻ miền Nam, tuổi trẻ của cả đất **nước anh** hùng. Sức mạnh của tuổi trẻ không gì ngăn nổi, hứa

hẹn sẽ mở ra những khúc sông hào hùng hơn, vẻ vang hơn để đổ về biển lớn của cách mạng.

Dàn ý: So sánh nhân vật Việt và Chiến trong Những đứa con trong gia đình

A/ Dàn ý chi tiết

1. Mở bài

- Nguyễn Thi là nhà văn gắn bó sâu sắc với mảnh đất Nam Bộ, tác phẩm của ông khắc họa vẻ đẹp của con người nơi đây: hồn nhiên, bộc trực, yêu quê hương, ...
- Việt và Chiến trong tác phẩm Những đứa con trong gia đình là hai nhân vật kết tinh những phẩm chất tốt đẹp của thế hệ trẻ Nam Bộ trong thời kì kháng chiến chống Mỹ.

2. Thân bài

1. Nhân vật Chiến

- Có những nét giống mẹ: mang vóc dáng của má “hai bắp tay tròn vo ... chắc nịch”, giống má từ cái lối nằm với thằng út em, biết lo liệu mọi việc một cách chu đáo (đặc biệt **trước** đêm sắp xa nhà), Chiến tự thấy mình như hòa vào má “Tao cũng đã lựa ý ... nên tao cũng tính vậy”
- Là **cô** gái mới lớn nên khi thì người lớn (nuông em, tháo vát, ...) nhưng có lúc vẫn rất trẻ con (vào chiến trường vẫn không quên mang gương nhỏ).
- Chiến cũng có những nét khác biệt so với má: trẻ trung hơn, được tự tay cầm **súng** để trả thù cho người thân, cho quê hương.
- Là một **cô** gái kế thừa được sự kiên cường từ người thân trong gia đình: “nếu giặc còn thì tao mất”.

2. Nhân vật Việt

- Có nét riêng của cậu con trai mới lớn: hiếu động, ngây thơ, trẻ con
- + Luôn tranh giành phần hơn từ chị: đi bắt ếch, giết giặc, đi bộ đội, ...
- + Thích những trò chơi hiếu động: bắn chim, câu cá, đi bộ đội vẫn mang ná thun, ...
- + Đêm **trước** khi lên đường đi bộ đội, Việt vẫn vô tư “lăn kên ra ván cười khì khì”, “chụp một con đom đóm úp trong lòng bàn tay”, rồi ngủ quên lúc nào không biết.

- + “Giấu chị như giấu của riêng” **trước** những lời trêu đùa của các anh trong đội.
- + Bị thương trên chiến trường, không sợ địch, không sợ chết mà chỉ sợ con ma cụt đầu, gặp lại **anh em** thì vừa khóc vừa cười như đứa trẻ.
- Việt cũng là một chiến sĩ dũng cảm:
 - + Khi còn nhỏ đã dám xông vào đá thằng giặc giết cha mình
 - + Khi lớn lên tranh giành đi tòng quân với chị Chiến dù chưa đủ tuổi. Trong quân ngũ Việt chiến đấu rất dũng cảm, dùng **pháo** tiêu diệt được một xe bọc thép của giặc.
 - + Dù đang bị thương nặng nhưng vẫn luôn trong tư thế chiến đấu, không hề run sợ: “Tao sẽ chờ mày ... mày là thằng chạy”.

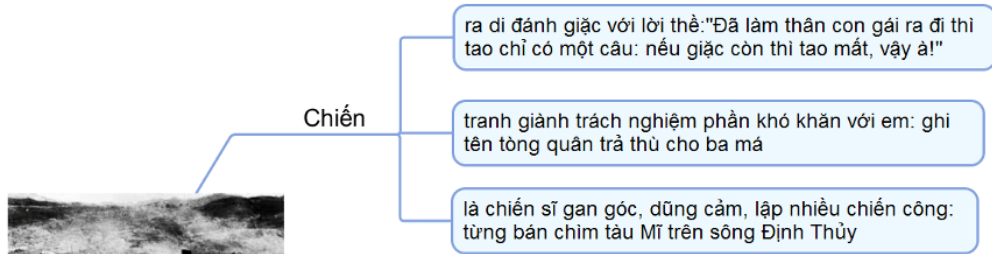
3. Hình ảnh hai chị em khiêng bàn thờ ba má gửi nhà **chú** Năm

- Đó là sự tôn trọng, hiếu thảo với cha mẹ đã khuất
- Không khí thiêng liêng đã khiến Việt cảm thấy mình trưởng thành hơn: biết thương chị, cảm nhận sâu sắc mối thù đè nặng trên vai.
- Thể hiện sự trưởng thành của hai chị em, đã biết tự lo toan mọi điều, gánh vác những **công** việc quan trọng trong gia đình.
- * Nhận xét: Việt và Chiến chính là khúc sông **sau**, kế thừa những tinh hoa của khúc sông **trước** và chảy xa hơn khúc sông **trước**, cả hai chị em đã dần trưởng thành **sau** những biến cố, những lần tham gia đánh giặc.

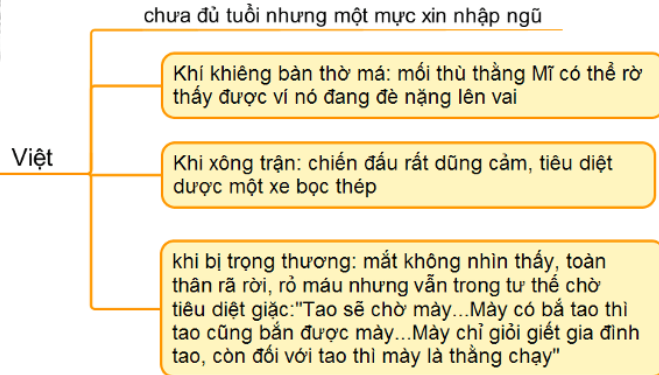
3. Kết bài

- Khái quát giá trị nghệ thuật: xây dựng tình huống truyện độc đáo, kể theo mạch hồi tưởng đứt nối của nhân vật Việt, ngôn ngữ đậm chất Nam Bộ, giọng kể giàu chất sử thi, khắc họa tính cách, miêu tả tâm lí sắc sảo, ...
- Tác phẩm cho thấy sự gắn bó sâu sắc giữa tình cảm gia đình, tình yêu nước, yêu cách mạng, giữa truyền thống gia đình và truyền thống **dân tộc**. Đó là sức mạnh để chiến thắng kẻ thù.

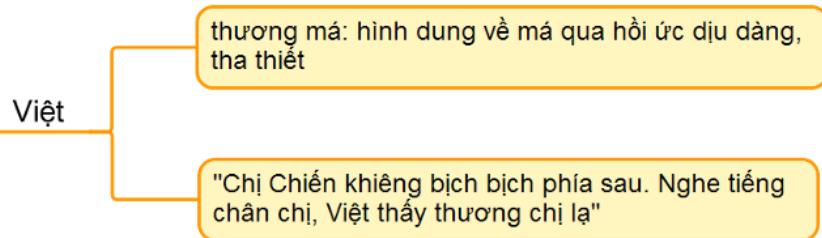
B/ Sơ đồ tư duy

Yêu nước, căm thù giặc

Giàu tình yêu thương

Chiến: Đám đang
tháo vát

Mang vóc dáng của má: hai bắp tay tròn vo sạm đỏ màu vàng cháy nắng... thân người to và chắc nịch

cất đặt mọi việc chu toàn như má: viết thư cho chị Hai, gửi em út và đồ đạc sang nhà chú Năm, gửi nhà cho xã mượn mở lớp học""

Chú Năm khen đứa cháu gái trưởng thành:" Khôn, việc nhà nó thu gọn được thì việc nước nó mở được rộng"

cũng có phần nữ tính: Bật miệng cười khi nghe chú Năm hò, trong tư trang là cái gương soi như người con gái mới lớn làm duyên